

Nairy Vrouyr (27)

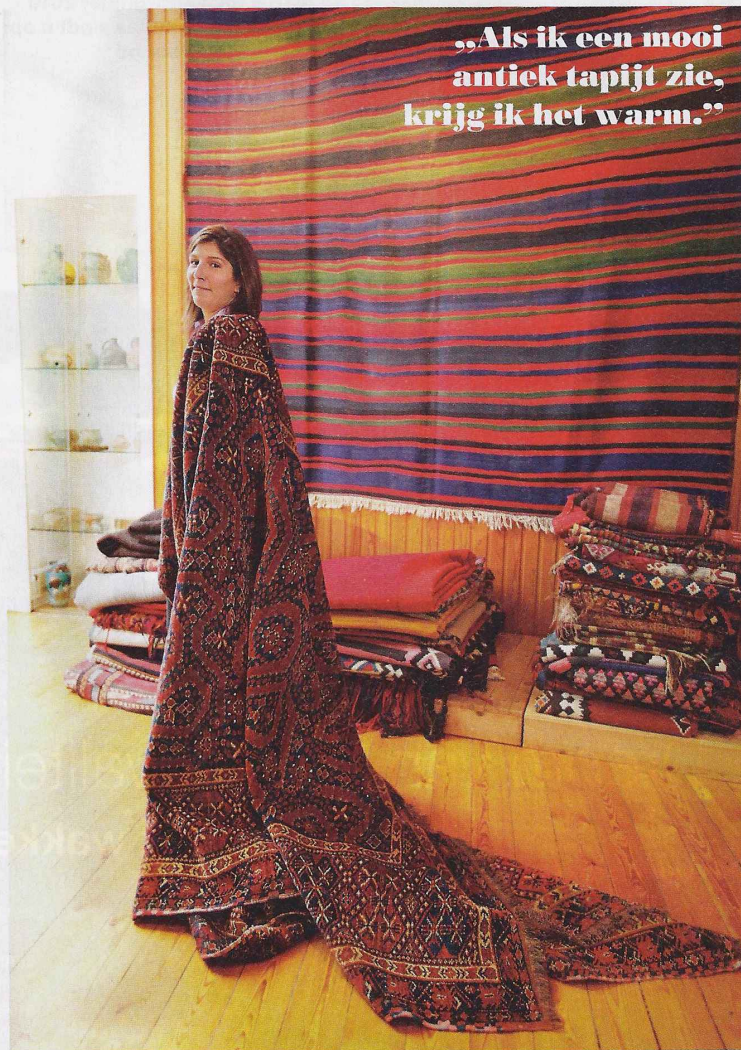
GESPECIALISEERD IN ANTIKE OOSTERSE TAPIJTEN

„Als kind dacht ik er niet aan om in de zaak van mijn ouders te stappen, bovendien drongen ze daar ook niet op aan. In Leuven begon ik arabistiek en islamkunde te studeren, omdat ik Arabisch wilde leren en een talenknobbel heb. Na anderhalf jaar koos ik ervoor om alleen als vrij student de lessen te volgen die me interesseerden. Omdat er vakken waren die me minder aanspraken en de unief voor talen niet echt praktisch is gericht. Je leert er van alles, behalve de taal. Ondertussen ging ik reizen met mijn vader en groeide mijn passie voor talen. Ik woonde ook zes maanden in Egypte. Zo leerde ik een mondje Arabisch, Turks en Perzisch. En daarnaast natuurlijk Armeens en een aantal Europese talen. Door die reizen kreeg ik ook de smaak van de handel te pakken. De reden waarom ik daarvoor koos is in de eerste plaats omdat je elke dag iets nieuws leert. En het is geen *nine to five*-job. Maar ik ben ook verliefd op de tapijten zelf, vermoedelijk al van kindsbeen af. Als ik een mooi antiek tapijt zie, krijg ik het warm. Zowel de motieven als de kleuren en het weefsel spreken me aan. Ik kan moeilijk beschrijven om wat voor emotie het gaat, maar het is zoals verliefd worden op iemand, dat kun je ook niet altijd uitleggen. Ik heb zo'n ervaring nooit met een schilderij.”

„Als ik zo'n tapijt zie, gaat er een hele wereld voor me open, want dan denk ik aan de mensen die het hebben vervaardigd of de wereld waarin zo'n tapijt ooit thuis hoorde. Het gaat ook om volkskunst, gemaakt door anonieme ambachtslui, wat heel nobel is en lang niet zo pretentieuze als de hedendaagse kunst. Een tapijt spreekt je aan of niet, het is zoals het beluisteren van muziek, daar denk je niet rationeel over.”

„Het vinden van een mooi tapijt is het leukste. Wie nieuw design verkoopt, hoeft die maar te bestellen bij een groothandel en kent die spannende jacht niet. Een antiquair gaat op ontdekkingsstocht. Soms bots ik op iets onbekends en moet ik in de boeken duiken, ook dat doe ik graag. Kennis is de sleutel van alles, zonder kennis mogen we morgen de deuren sluiten. Ook esthetiek speelt een rol, je moet oog hebben voor wat mooi is en gevoel voor het ambacht.”

„De meeste van mijn leeftijdsgenoten to-

nen minder belangstelling voor antiek of oosterse tapijten. Ik denk dat het niet gemakkelijk is om ervan te houden als je er niet mee in aanraking kwam vanaf je kindertijd. Misschien worden ze na hun veertigste wel geïnteresseerd. We hebben nu ook te maken met de Ikea-generatie, die iets koopt voor weinig geld om het weer weg te gooien als het gaat vervelen. Veel mensen denken dus op korte termijn. Maar alles evolueert. We krijgen hier ook

mensen over de vloer die ooit een heel modern en strak interieur hadden en nu een warm oosters tapijt zoeken. Bij topdecorateurs zie je wel vaker antieke tapijten liggen gecombineerd met design en antieke meubelen. Weet je, ik stel me daar allemaal geen grote filosofische vragen bij, want de tapijten vallen altijd wel weer in de smaak. Ze overleven de trends.”

—

www.vrouyr.com

→